

Dit betreft een artikel onder voorbehouden rechten op basis van de licentie Creative Commons *Auteurschap – Geen commercieel gebruik – Geen wijziging - 2.0 België (CC BY-NC-ND 2.0)*.

U mag:

- * dit artikel kopiëren, verspreiden en openbaar maken

Onder de volgende voorwaarden:

* **Auteurschap** — U moet de naam van de originele auteur vermelden op de wijze aangeduid door de auteur van het werk of door de rechthebbende die u de toestemming geeft (maar niet op een wijze die suggereert dat ze u steunen of het gebruik van de creatie goedkeuren).

* **Geen commercieel gebruik** — U mag deze creatie niet aanwenden voor commerciële doeleinden.

* **Geen wijziging** — U mag deze creatie niet wijzigen, veranderen of aanpassen.

Voor aanvragen tot verspreiding die niet onder deze voorwaarden vallen moet u mailen naar evanbesien@hospichild.be

Hospinews Focus

Famisol vzw

September 2010

Interview : Jean-Michel Marchal, communicatieverantwoordelijke van de vzw en animator gedurende de groepsactiviteiten.

Interview door : Emmanuelle Vanbesien

Uitgever : Hospichild.be / cmdc-cdcs vzw

Famisol vzw viert weldra haar 15-jarig bestaan. Dit is de gelegenheid om nader kennis te maken met deze vzw, die begaan is met gehandicapte kinderen en hun familie, te Brussel en Waals Brabant.

Ontmoeting met Jean-Michel Marchal, communicatieverantwoordelijke van de vzw en animator gedurende de groepsactiviteiten.

Famisol is een vzw actief in de Regio Brussel Hoofdstad en in Waals Brabant. Haar doel is bij te dragen aan het welzijn van de gehandicapte kinderen en hun familie, door begeleiding ‘op maat’ te bieden inzake de behoeften van het kind en de ouders, in samenwerking met andere diensten.

Naast begeleiding heeft Famisol nog twee andere missies: het coördineren van groepsactiviteiten en een familiaal onthaalproject voor een korte periode, met als doel de solidariteit tussen de bewoners en de families centraal te stellen. Deze activiteiten bevorderen het welzijn van de kinderen en geruststellen de ouders en bieden de vrijwilligers en actieve leden van de vzw een positieve kijk te hebben op de handicap.

Naast de oprichters van Famisol, was er eveneens een stel ouders zeer betrokken?

Jean-Michel Marchal: Famisol werd in 1996 opgericht, dankzij drie betrokken koppels en omwille van een gebrek aan antwoorden op de vraag ‘Hoe kunnen de ouders even een time-out nemen in geval van ‘handicap’?’

Al snel beseffen ouders, na de schok van de geboorte, dat zij even moeten bijtanken en externe hulp nodig hebben. De handelingen van het dagelijkse leven vragen meer energie en tijd.

Welke kinderen worden door Famisol opgevangen?

J.M.M.: Wij vangen kinderen op van 0 tot 18 jaar met eender welke handicap op (motorisch, mentaal, sensorisch en aanverwanten) die gedomicilieerd zijn te Brussel en in Waals Brabant . De meeste kinderen zijn minimum 4 à 5 jaar oud wanneer wij ze voor de eerste keer zien. De dienst wordt sinds 2000 beschouwd als een begeleidingsdienst en een familiaal onthaal van korte duur en door de Cocof gesteund. Het is een vorm van actieve steun waarbij de personen telkens hetzelfde kind in de weekenden of één dag per maand opvangen.

Welke zorgen biedt Famisol het gehandicapte kind en de familie ?

J.M.M.: We bieden psychologische steun aan gezinnen, wij begeleiden ze met betrekking tot diverse vragen rond de handicap van hun kind, tot de zoektocht naar een aangepaste school, buitenschoolse activiteiten, enzomeer. We proberen de behoeften van de ouders zo goed mogelijk te vervullen, en helpen hen om hun vragen te formuleren.

Hoe organiseren de gastgezinnen het onthaal van korte duur voor de kinderen ?

J.M.M.: Deze gastgezinnen ontvangen elke keer hetzelfde kind, minstens één keer per maand opdat er een band tussen het kind en de familie of de persoon die het opvangt ontstaat. Soms nemen deze personen deze rol alleen op. Regelmaat is van belang. Het onthaal wat deze gastgezinnen betreft geeft het kind de mogelijkheid andere werelden te ontdekken, zich socialer op te stellen en zich te identificeren aan andere personen dan zijn of haar ouders en hulppersonen. Voor de ouders, biedt dit de gelegenheid om uit te rusten en activiteiten te voorzien met de broers en zussen van het kind. Famisol heeft als doel om gastvrije families te vinden, deze te selecteren en vervolgens een band te scheppen tussen de familie van het gehandicapte kind en de gastgezinnen die bereid zijn het kind op te vangen.

Dit type project vraagt aan de gastgezinnen die het kind opvangen een zekere beschikbaarheid en motivatie en is het meest effectief in de tijd! Bepaalde gastgezinnen vangen deze kinderen zelfs nog na hun 18 jaar op, wij willen dit enkel aanmoedigen.

De ontmoetingen tussen de gastgezinnen beginnen met een vieruurtje. De eerste ontmoetingen duren enkele uren. Soms moeten wij het enthousiasme van de families wat intomen, aangezien de eerste ontmoeting anders teveel uitloopt. De dingen moeten rustig aan verlopen opdat het kind niet ontvreemd wordt, vooral bij kinderen met autistische trekken, is het belangrijk dat de eerste ontmoeting niet te lang duurt. Geleidelijk aan worden de ontmoetingen steeds langer tot uiteindelijk de eerste nacht wordt doorgebracht, dit is een belangrijke stap voor het kind.

Hoe verloopt de selectie voor een familie die een kind wil opvangen?

J.M.M.: Wij organiseren meerdere bijeenkomsten met ons interdisciplinair team (psychologen, maatschappelijk werker, neuroloog, verpleegkundige, enz..) om zo de familie beter te leren kennen. Andersom kan de familie zo ook de werking van Famisol beter leren kennen. Een van de interviews zal ook in het huis van de familie plaatsvinden om zo hun omgeving beter te leren kennen. Vervolgens nodigen wij deze gezinnen uit om deel te nemen aan groepsactiviteiten gedurende één van de weekenden.

Derde missie: de groepsactiviteiten ?

J.M.M.: Dit is een project binnen Famisol dat steeds meer aanhang krijgt! Dit zijn momenten waarop wij de mensen die zich willen inzetten, uitnodigen om samen met de kinderen musea te bezoeken, naar zee te gaan, naar recreatiegebieden, naar manèges, minigolf, enzomeer. De activiteiten zijn geschikt voor alle leeftijden met eender welke handicap. Ze worden door minimum twee professionals van onze vereniging begeleid en door toezichhoudende vrijwilligers ouder dan 18 jaar: studenten, koppels, jongeren, gepensioneerden, enzomeer. De dag start altijd in onze lokalen en van daaruit gaan we naar onze bestemming.

Dit project vormt een aanvulling op de opvang van de gastgezinnen van korte duur. Ondertussen kunnen de ouders gaan winkelen, voor de andere kinderen zorgen, uitrusten. Zo kunnen zij ontspannen en bepaalde activiteiten ondernemen die met hun gehandicapte kind niet mogelijk zouden zijn. Voor het opgevangen kind is het een aangename dag, verandert het van horizon waar het met plezier andere dingen ontdekt.

In 2009 organiseerden wij 52 groepsactiviteiten!

De kracht van deze activiteit zijn de vrijwilligers. Sommige toezichhouders zijn zeer loyaal, en andere nemen 3 à 4 keer per jaar deel aan de activiteiten. Allen hebben zij verschillende motivaties en beschikbaarheden. Sommige studenten fysiotherapie en ergotherapie vinden hier een stageplek of vinden dit een interessante plek vooraleer zij hun toekomstige beroep uitoefenen. Maar iedereen komt in eerste instantie voor de kinderen, om anderen te ontmoeten ondanks de verschillende achtergronden, in een aangename en veilige context.

Dit project groeit van jaar tot jaar en heeft een enorm succes bij de ouders en de begeleiders, in totaal zo'n 77 mensen in 2009!

77 vrijwilligers, dat is indrukwekkend !

J.M.M.: Ja! 77 vrijwilligers die minstens eens per jaar betrokken zijn, en sommige die zelfs 33 keer kwamen! Er is ook een koppel dat als opvangfamilie zal fungeren. De gehandicapte speelt een belangrijke rol in onze samenleving, in die zin, dat het soms verloren maar belangrijke waarden in ons dagelijks leven terug bevestigt. Deze waarden zijn een onderdeel van het leven van de vrijwilligers en het contact met de gehandicapte kinderen biedt hen veel voldoening.

Om een antwoord te bieden op de vraag hoe deze mensen hier terecht komen, wil ik het volgende zeggen: er is sprake van mond tot mond reclame om dit project in de kijker te zetten en richt zich vooral op solidariteit en vrijwilligerswerk.

Heel vaak wordt handicap geassocieerd met medelijden. Wij willen deze gedachte tegengaan en de pijn van de families verminderen, door het stimuleren van leuke activiteiten met de gezinnen, de gehandicapte kinderen en de vrijwilligers.

Hoe beleeft u de zoektocht naar gastgezinnen, is het gemakkelijk om mensen te vinden die zich willen inzetten door de jaren heen?

J.M.M.: Het is waar dat met de jaren, de voorstellen om kinderen tijdens de weekenden op te vangen afneemt, maar we geloven er nog altijd in! In termen van communicatie, versterken we onze inspanningen met een publieke campagne, die zal worden voortgezet tot 2011. Misschien is het te wijten aan de nieuwe gezinssamenstellingen en is het moeilijker voor alleenstaande ouders om er een kind bij te nemen en deze tijdelijk op te vangen. Maar we hebben ook jonge gepensioneerden wier kinderen het huis hebben verlaten en die nog veel energie hebben en die deze kinderen graag willen opvangen.

Ik denk aan een moeder die ons tijdens een interview vertelde dat ze opnieuw verliefd op haar man was geworden omdat hij zich inzette voor ons project, volgens haar een teken van solidariteit! We horen vaak van zulke mooie verhalen.

Heeft u een boodschap voor de professionals die onze Hospinews lezen?

J.M.M. : We hebben veel aanvragen die wij niet kunnen beantwoorden, vandaag de dag zijn er zo'n 35 kinderen, enkel voor het Brussels Gewest. Ik zou de professionals willen zeggen dat Famisol geëvolueerd is. In eerste instantie was het erg gericht op de opvang voor de uitgeputte ouders. Vandaag hebben wij ook de groepsactiviteiten en leuke dagen voor kinderen, dit ongeacht hun handicap. Ik blijf erbij dat men niet moet wachten tot het allerlaatste moment om Famisol te bellen wanneer het gezin volledig uitgeput is, omdat we niet kunnen reageren op een verzoek in geval van nood. Men moet hierop anticiperen en het kind al op zeer vroege leeftijd inschrijven. Het zal dan kunnen deelnemen aan onze activiteiten en we zullen dan ook minder ouders op het randje van de afgrond zien, volledig uitgeput, die nooit een rustpauze hebben kunnen inlassen sedert de geboorte van hun kind, soms zelfs tot zijn of haar 14 jaar! Dus het kind vroegtijdig inschrijven, waardoor wij een betere ondersteuning op lange termijn kunnen bieden, een netwerk rond het kind kunnen creëren en verschillende belanghebbenden samenbrengen om samen op te treden met de familie. Hoe eerder we het kind kunnen opvolgen, hoe beter we het vervolgens kunnen begeleiden.

Wij danken u voor dit boeiende interview en wij wensen u nog een goede voortzetting.